

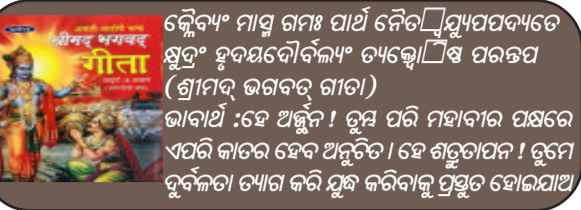

ଆଜିକାଲି

ବିଶ୍ୱକୁ ଗ୍ରାସ କରୁଛି ମଧୁମେହ

କ୍ୟାନ୍ସର, ହୃଦରୋଗ, କିଡ଼ନୀ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କୋଟି କୋଟି ଲୋକ ପ୍ରାଣ ହରାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ଏହାର ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରଣାଳୀ ଦିନକୁ ଦିନ ଉନ୍ନତ ହେଉଛି ତଥାପି ମଧୁମେହର ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । କିନ୍ତୁ ଏବେ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ମଧୁମେହ ବ୍ୟାଧି ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଦସିଲାଗି । ବିଶେଷ କରି ଆମ ଦେଶରେ ଏହି ରୋଗ ଅଧିକ ପ୍ରମାଣରେ ବଢ଼ିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରାଯାଉଛି । ଏବେ ଯାହା ଜଣାପଡ଼ିଛି ତାହା ହେଉଛି ମଧୁମେହ ଅଧିକ ମଧୁମେହ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପ୍ରତି ଶହେରେ ଦଶ ଜଣ ମଧୁମେହରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ରୋଗପାଇଁ ସେଭଳି କିଛି ଔଷଧ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଔଷଧ ଦିଆ ହେଉଛି ସେଥିରେ ରୋଗ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରହୁ ନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ହେଲା ଏହି ରୋଗର ଭିତ୍ତିଭୂମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂର୍ବଳ ରହିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହାକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ଭବ । ଯଦି ମଧୁମେହ ରୋଗ ବ୍ୟାପିବ ତାହାଲେ ଏହି ରୋଗକୁ କିଡ଼ନୀ, ରକ୍ତଚାପ ସହ ହୃଦରୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ସଫଳତା ବିଧାୟକ ନପାରେ । ଏହି ରୋଗର ପରାମର୍ଶ ପାଇଁ ୧ କୋଟି ୭୦ ଲକ୍ଷ ଡାକ୍ତରସେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ବେଳେ ମାତ୍ର ୨୦ ଲକ୍ଷରେ ଏହା ସୀମିତ ରହୁଛି । ଫଳରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ମିଳିଲେ ରୋଗୀ ଏହି ରୋଗକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇ ପାରନ୍ତି । ଗ୍ରାମୀଣ କ୍ଷେତ୍ର କିମ୍ବା ସହରାଂଶଳୀ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଦଳି ଦେଖାଯାଉଛି । ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ / ବେସରକାରୀ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୋଗୀଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି ଏପରିକି ଏଲୋପାଥୀ ଚିକିତ୍ସାରେ ରୋଗ ଭଲ ନହେଲେ ରୋଗୀ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଚିକିତ୍ସା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରୋଗୀ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାଣପୂର୍ବକ ଚାହୁଁ ଉଠାନ୍ତି । ବିଶେଷ କରି ପ୍ରାତଃ ଓ ସାନ୍ଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଏବେ ଏ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ନିୟମିତ ହୋଇଛି । ମଧୁମେହ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ନ ହୁଅନ୍ତୁ ଏହି ରୋଗ ଆଶଙ୍କାରେ ଏବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାରେ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ଉଲ୍ଲସିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି । ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଡାକ୍ତର ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରିକି ମଧୁମେହ ହେଲେ ମିଠା ଖାଇବା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବନ୍ଦ ବୋଲି ପରାମର୍ଶ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ଲୋକେ କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଠା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ମଧୁମେହ ମିଳୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ବଢ଼ୁଛି । କେବଳ ରାଜ୍ୟରେ ୪୦ ଲକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ସାରା ଦେଶରେ କେତେକ କୋଟି ଲୋକ ମଧୁମେହରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ନ କହିଲେ ଭଲ । ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କୁ କିଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଚିକିତ୍ସା ଦ୍ୱାରା ସୁସ୍ଥ ହେବେ ସେଥିପାଇଁ ଏବେଠୁ ସଜାଗ ରହିବା ଜରୁରୀ ।

ଏକାଠି ଗୁଳି ରଖନ୍ତୁ ପରିବାରକୁ

ଏକ ମାଲିକ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ଏହାର ସୁତା । ସମାଜରେ ଏହି ସୁତା ହେଉଛି ସଂସ୍କାର । ସଂସ୍କାର ଦୈନିକ ଆଚରଣ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗରେ ହୋଇଥାଏ । ସମାଜରେ ଆସୁଥିବା ସବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ସଭ୍ୟତା ନୀତିର ଆସୁଥିବା ପ୍ରଭାବ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ସୁତାରେ ଗଣ୍ଠି ନପଡ଼େ ତାହେଲେ ଆମ ସମାଜ, ଆମ ସଭ୍ୟତାର ମାଳା ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହିବ । ଏ କଥା ପରିବାର ସଂଖ୍ୟାରେ ବୁଝି, ସଦସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାଳମେଳର ଅଭାବ, ତାପଗ୍ରସ୍ତ ବାତାବରଣ, ଦେବତା ଭାବନା ନ ରହିବ, ନିଜ ଖୁସି ଖୋଜିବାର ଆଗ୍ରହ, ସଦସ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାଂଞ୍ଚାପର ଅଭାବ, ଆଦି ନିରବଚରେ ଅନେକ କିଛି କିମ୍ପାଏ । ଏହି କ୍ଷୋଭ କ୍ଷୋଭ କଥା ମଜୁଲୁ ପୁରୁଣୁ କେତେ ବେଳେ ଦୁର୍ବଳ କରି ଦେଉଛି ସେ କଥା ବି ଜଣା ପଡ଼ନ୍ତି ହେଲେ ସଂସ୍କାର ପୂର୍ବରୁ ଦାପ ଲାଗାଇ ଦେଲେ ଘର ଅନ୍ଧାର ହୁଏନି । ଏବେ ବି ସମସ୍ତ ହାତରୁ ଯାଉଛି, ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ି ପର ପିଢ଼ିକୁ ସଂସ୍କାର ହସ୍ତାନ୍ତର କରିପାରିବ ଉଠାଉଥିବାର ସ୍ତରରେ । ତା ହେଲେ କ'ଣ କରିବେ ? କ'ଣ କଲେ ପରିବାର - ସମାଜର ମାଳା ଗୋଟିଏ ସ୍ତରରେ ବାଣ୍ଟି ହୋଇ ରହିବ ? ଆଜିର ବ୍ୟସ୍ତ ସମୟରେ ସମସ୍ତ ନାହିଁ କାହା ପାଖରେ । ତା ଭିତରେ ବି ସମସ୍ତ କାଢ଼ିବାକୁ ହେବ ପରିବାର ପାଇଁ, ପର ପିଢ଼ି ପାଇଁ । ପ୍ରଥମେ ଏଥିପାଇଁ ବାକ୍ସି ଦିନଟିଏ । ପିଲାଙ୍କ ଜନ୍ମ ଦିନ ଏପରି ଏକ ଅବସର । ପୁରା ପରିବାର ଏକାଠି ଖୁସି ମନାଏ ଏ ଦିନରେ । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ମିଶି ଏକ ରାତି ପରି ପାଳନ କରନ୍ତୁ ଏ ଦିନକୁ । ଜନ୍ମ ଦିନରେ ବଡ଼ ମାନେ ଉପହାର ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ତ ଦିଅନ୍ତି । ହେଲେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପିଲାଙ୍କୁ ସଂସ୍କାରଟି ମଧ୍ୟ ଉପହାର ଦିଅନ୍ତୁ । ବଡ଼ ମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବା ହେଉଛି କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ହେଉଛି । ସବୁବେଳେ ସତ କହିବାର ଶିକ୍ଷା ହେଉ ବା ଠିକ୍ ସମୟରେ କାମ କରିବାର ଶିକ୍ଷା । ପିଲାଙ୍କ ବୟସ ଅନୁଯାୟୀ ସଂସ୍କାର ବାଣ୍ଟି ତାକୁ ଦିଆଯାଉ ହେଉ । ଆପଣ ତାହାଲେ ଦୁଇ-ତିନି ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ବାଣ୍ଟିବା ନିମନ୍ତେ ପିଲାଙ୍କୁ ବିକଳ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପିଲା ନିଜେ କିଛି ଦିନ ଆଗରୁ ପରିବାରର ବଡ଼ମାନେ ବସି ବିଚାରବିମର୍ଶ କରିନେବା ଉଚିତ । ସଂସ୍କାରର ବିଭିନ୍ନ ବିକଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ବାଣ୍ଟିବା ନିମନ୍ତେ ପିଲାଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ । ଏହାର ଲାଭ କ'ଣ ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେବା ଦରକାର । ପିଲା ପରିବାର ଓ ସମାଜକୁ ଭଲପାଇ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମରୁ ବାପ-ମାଆ ଯତ୍ନଶୀଳ ହେବା ଦରକାର । ମାତାପିତା ଥରେ ସେହି ସମୟରେ ରହୁଥିବା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଘରକୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ପିଲାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସବୁ ପୂରିପୁରିରେ ରଖା କରନ୍ତୁ । ପୁଅ/ଝିଅ ବଡ଼ ହେବା ପରେ ଉପେକ୍ଷଣ ଶିଖାନ୍ତୁ । ପିଲାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ବଡ଼ ହେବା ପରେ ପରିବାରର ପ୍ରାଥମିକତା ସବୁଠୁ ଜରୁରୀ ବୋଲି ବୁଝାନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବଡ଼ ହେବା ସହ ସମ୍ପର୍କରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ବୁଝିବେ । ସ୍ତ୍ରୀ କରନ୍ତୁ ଦିନରେ କେତେ ସମୟ ଆପଣ ମନୋରଞ୍ଜନର ଅନନ୍ଦ ନେବେ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଚିତ୍ତ ଦେଖିବା ବଦଳିବା ବ୍ୟବସାୟ ବାଧି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖନ୍ତୁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏପରି ଦିନଟିଏ ବାକ୍ସି ଯେଉଁଦିନ ପରିବାରର ସବୁ ସଦସ୍ୟ ଘରେ ଥିବେ । ସେ ଦିନରେ ବଡ଼ ମାନେ କୌଣସି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ଗପ ପଢ଼ି ପିଲାଙ୍କୁ ଶୁଣାନ୍ତୁ ଓ ନିଜେ କିଛି ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପିଲାଙ୍କର ବସି ପଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଖନ୍ତୁ । ପିଲାଙ୍କୁ ସମୟାନୁବର୍ତ୍ତୀ ହେବାକୁ ଶିଖାନ୍ତୁ । ଖେଳିବା ପାଇଁ ଯିବା ହେଉ ବା ହୋମସ୍କୁଲ କରିବା ହେଉ, ସବୁକିଛି ସମୟ ଭିତରେ ଶେଷ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପରିବାର ଦିବସ

ପରିବାରର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ କାବନ ଶୈଳୀକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ମେ ୧୫ ତାରିଖକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପରିବାର ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ମିଳିତ ଜାତିସଂଘ ଏହି ଦିବସ ପାଳନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଏକ ପରିବାର ଭାବେ ଦିବେଚନା କରିବା ଏବଂ ପାରମ୍ପରିକ ପରିବେଶ ଦିନକରି କରି ପାରମ୍ପରିକ ବିକାଶରେ ସହାୟକ ହେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଦିବସ ପାଳନକୁ ଜାତିସଂଘ କୋର ଦେଇ ଆସିଛି । ପରିବାର, ମନୁଷ୍ୟର ଦେହ, ଗୁଣ ଓ କୁଟୁମ୍ବରେ ଆସିଛି ଚିତ୍ତନକୁ ନେଇ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାଗବତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି - 'ଦେହ କଳତ୍ର ସୁତ ଘର, ପଶୁ ଇତ୍ୟାଦି ବନ୍ଧୁ ମୋର । ମନକୁ ଏଣେ ଦୃଢ଼ କରେ, ସୁଖ ମଣ୍ଡଳ ଦୁଃଖ ଘୋରେ । ମଣ୍ଡଳ କୃତୀର୍ଥ ହୋଇଲି, ଅନେକ ସୁଖ ମୁଁ ପାଇଲି । ମୋ ତୁଲ୍ୟ ନାହିଁ ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ, କେ ଅଛି ମୋ ସମ ମହତ । ତହିଁରେ ଯେତେ ଦୁଃଖ ହୁଏ, ନ ଦୁଃଖେ ପଡ଼ି ମାୟା ମୋହେ ।' ଉଦ୍ଦାର ଚିଠି ବ୍ୟକ୍ତି ନିମ୍ନ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୃଥ୍ୱୀ ଗୋଟିଏ କୁଟୁମ୍ବ ସଦୃଶ । ଉଦ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର, ତୋର ବୋଲି କହି ନଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର କାବନ ପର ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ରହେ । ଯେପରି ବୃକ୍ଷରେ ଫଳ ଆସିଲେ ନଇଁ ପଡ଼େ ତାହା ଅନ୍ୟର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଲାଗିଥାଏ, ଉଦ୍ଦାରବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ ନିମ୍ନ ଦେଖା କରନ୍ତି । ସାଧୁ ମହାମାନବ ଏବଂ ସଜ୍ଜନ ଗଣ ବୃକ୍ଷ ସଦୃଶ । ବୃକ୍ଷ ନିଜେ ବହୁ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାରକରି ଫଳ ଧରି ସେହି ଫଳକୁ ନିଜେ ଖାଏନା, ଅନ୍ୟକୁ ଦିଏ । ସେପରି ଉଦ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ନିଜେ କଷ୍ଟ ସହି ଅନ୍ୟର ଉପକାର କରିଥାନ୍ତି । ଯେପରି ଫଳିଥିବା ବୃକ୍ଷକୁ ପଥର ଫିଙ୍ଗିଲେ ସେ ପଥର ମାଡ଼ ସହି ମଧ୍ୟ ଫଳଦାନ କରିଥାଏ, ହିଂସାର ଉଚ୍ଚର ହିଂସା ନୁହେଁ କ୍ଷମା । ପରାପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣ ପ୍ରାଣ ଉନ୍ମୁଳେଇ । କ୍ଷମା ଦେଉଛି ମହତ୍ତ୍ୱ ଲୋକର ଲକ୍ଷଣ । କ୍ଷମା ଅର୍ଥ କୁର୍ବଳତା ବା ଭାରତୀ ନୁହେଁ, କ୍ଷମାର ଅର୍ଥ ଉଦ୍ଦାରତା ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁତା । ଉଦ୍ଦାର ମନୁଷ୍ୟ ନିମ୍ନ ଧନ, ବାର ପୁରୁଷଙ୍କ ନିମ୍ନ ମୃତ୍ୟୁ, ବିରକ୍ତ ନିମ୍ନ ସା ଓ ନିଷ୍ପେକ୍ଷ ନିମ୍ନ ସଂସାର ଦୃଶ ସମାନ ବୋଧ ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ତୁଚ୍ଛ ଅଟେ । ଉଦ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ପରର ନିୟାକୁ ମୂଳ, ପର, ତୁରୁଲି କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଭଳି ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । ପରନିୟା କରିବା ଅର୍ଥ ପରର ବୋଧକୁ କୁହାଯାଏ ଆଣି ନିଜେ କଳଙ୍କିତ ହେବା । ତତ୍ତ୍ୱନ ବୃକ୍ଷକୁ କୁରାଡ଼ିରେ କାଟିଲେ ଯେପରି କାଟିବା ଯଜ୍ଞକୁ ସେ ବାସ

(ବିଶ୍ୱ ପରିବାର ଦିବସ ଅବସରରେ)

“ବୈକୁଣ୍ଠ ସମାନ ଆହା ଅଟେ ସେହି ଘର, ପରସ୍ପର ସ୍ନେହ ଯହିଁ ଥାଏ ନିରନ୍ତର” - ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୂଦନ ରାଓଙ୍କର ଏହି ଅନୁପ୍ରାଣ ଦାୟକ ଶ୍ଳୋକରେ ଘରକୁ ବୈକୁଣ୍ଠପୁର ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇଛି । ସତରେ ଘର ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ - ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମୁଖର କଥାଟି ବାସ୍ତବିକ ବିଳକ୍ଷଣ । ବୈଦିକ ଭାଷାରେ ବସୁଧୈବ କୁଟୁମ୍ବକମ - ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱବାସୀ ଗୋଟିଏ କୁଟୁମ୍ବ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ପରିବାର । ଘରର ପ୍ରତିଟି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥାଏ ସ୍ନେହ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ତ୍ୟାଗ, ସେବା ଓ ଅତୁଟ ଭଲପାଇବାର ବନ୍ଧନରେ । ସୁଖ-ଦୁଃଖ, ଝଡ଼-ଝଞ୍ଜା, ବିଶ୍ୱାସ-ଅବିଶ୍ୱାସ ଭିତରେ ଆଜି ଭାରତୀୟ ପାରମ୍ପରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତଥାପି ଅତୁଟ ରଖିଛି ନିଜର ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଓ ଗାରିମାକୁ । ପାଞ୍ଚାତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିର ମାୟାରେ ଯଦିବି କିଛିକାଳରେ ଏକାନ୍ତତା ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଛି ବୋଲି ସମାଜ ବିଜ୍ଞାନୀ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି ତଥାପି ପରିବାର ବକାୟ ରଖିଛି ନିଜର ବିଶ୍ୱାସବୋଧତା, ଅନ୍ୟକୁ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ ବାଟିବାର ଅମାପ ରକ୍ତରେ । ଯଥାର୍ଥରେ କୁହାଯାଏ ଘର ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ । ଘର ହିଁ ଦେବତାଙ୍କ ନିବାସ ଦେବତାଙ୍କ । ଯେଉଁଠି ପିତାମାତା ଓ ଗୁରୁଜନଙ୍କ ପରି ଦେବତାମାନେ ବାସ କରନ୍ତି । ଆମ ହାତ ପାହାନ୍ତରେ ଏହି ଜୀବନ୍ତ ଦେବତାମାନେ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଭାଷା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଘରର ଗୁହକର୍ତ୍ତା ଭାବେ ଯିଏ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ଭାଳି କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଉପରେ ସବୁ ବେଳେ ଗୁରୁଦାୟିତ୍ୱ ରହି ଥାଏ । ଗୁହକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ, ମତାମତ ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶନରେ ଘରଟି ଚାଲିଲେ କୌଣସି ବିପଦ ଆପଦକୁ ଏହା ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାର ଅବକାଶ ମିଳିନଥାଏ । କଥାରେ ଅଛି - ‘ସଂସାର ଭିତରେ ଘର କିଥିଲେ ପଥର ପଡ଼ିଲେ ସହି ।’ ଅର୍ଥାତ୍ ସଂସାରର ତଳା ବାହି ନେବା ବେଳେ ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖର କୁଆର ଆଉ ଭଙ୍ଗାକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯେଉଁଠି ନିଜ ନିଜର ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧକୁ ଆପଣାରେ ସଂସାରର ଦାୟିତ୍ୱବୋଧକୁ ସମ୍ଭାଳି ନିଜର ନିୟା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ ମଣିଷ ପଣିଆ । ସୁନ୍ଦରପୁରୀରେ କଳକା ବିଗ୍ରହ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୃତ୍ୟ ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନରେ କହିଲେ ‘ଜଗତରେ ମଣିଷ ଯେତେ ଯାହା ଦୁଃଖ ପାଏ ତାହାର ଅଧିକାଂଶ ହିଁ

ବସୁଧୈବ କୁଟୁମ୍ବକମ...

ପ୍ରଫେସର ତାଙ୍କର ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର

ବିତରଣ କରେ ବରଂ ବାରଣ କରେ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ କାଟିଛି ଯାକୁ ବାସ୍ତୁ ଦେବି ନାହିଁ, ସେହିପରି ଉଦ୍ଦାର ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ କ୍ଷମାପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଭଲ ପାଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରି କାବନର କର୍ତ୍ତା କାଣିଥିଲେ କୁଟୁମ୍ବକି ତାଲିକାରେ ମୃତ୍ୟୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ ତଥାପି ନିଜର କୁଟୁମ୍ବକୁ, ଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଶିବିରାଜା ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀକୁ ବଂଚାଇବାକୁ ଯାଇ ନିଜର ମାଂସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ଦୟାତା ରଖି ନିଜର ଶରୀରକୁ ଚିକ ଚିକ କରି କ୍ଷୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ଅସ୍ଥିକୁ ସମଗ୍ର ଜଗତ ପାଇଁ ଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଅସ୍ଥିକୁ ଜାମୁତ ବାହନ ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବକ୍ରନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ସାରା ସଂସାରରେ ମହାତ୍ମାଙ୍କ ନିଜଗରେ କିଛି ଅଦେୟ ନଥାଏ । ବିଶ୍ୱାସ ପରି ଆଉ ସିଦ୍ଧି ନାହିଁ ଓ ଜ୍ଞାନ ପରି ଆଉ ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ । ଲୋଭୀ ଲୋଭ ଧନଲୋଭରେ ପଡ଼ି ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମାଟିରେ ପୋତି ଦେଇଥାଏ । ସେହି ଧନ ତା ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟର ଉପକାରରେ ମଧ୍ୟ ଲାଗେନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଦାତା, କାବନରେ ଅନ୍ୟର ଉପକାର କରି ନିଷ୍ପେ ହୋଇଯାଉଥାଏ । ତଥାପି ତା'ର ମନ ଅତି ଆନନ୍ଦିତ । କାରଣ ତାର ଧନ ଅନ୍ୟର ଉପକାରରେ ଲାଗିଲା । ସେ ଭାବେ ଦାତା ଏକ ରାମ ଔର ଭିକାରୀ ସାରେ ଦୁନିଆଁ । ସବକୋ ଦେତା ହେଁ ଏକହି ଦାତା । ତେଣୁ ସେ ତା'ର ଧନକୁ ଦାନକରି ଆନନ୍ଦ ପାଇଥାଏ । ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଶୈତାନ ବସିଥିବାରୁ ସେ ହିଂସା, ଈର୍ଷା ଏବଂ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତିକରିବାକୁ

ନେଇ ଚଳିପାରିଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । ଆମେ ଭାବନ୍ତି ବହୁ ସମ୍ପତ୍ତି ହେଲେ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୁବିଧା ମିଳିଯିବ । ଏହା କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସହଚ୍ଚି ନାହିଁ । ଯେଉଁ ଲୋକ ଯେତିକି ସମ୍ପତ୍ତି ଠୁଳକରେ ସେ ସେତିକି ଦୁଃଖ ହୋଇ ଥାଏ । ଯେ ଯେତିକି ସ୍ୱାର୍ଥପର ହୋଇଥାଏ ସେ ସେତିକି ଯନ୍ତ୍ରଣା ଜର୍ଜରିତ ହୋଇଥାଏ । ସଂସାରରେ କାହାର ଦୁଃଖର କାରଣ ନହେଲେ କେହି ତୁମ ଦୁଃଖର କାରଣ ହେବନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କି ସବୁ କହିଥିଲେ ସ୍ୱାର୍ଥପର ଶୈତାନକୁ ତଡ଼ି, ପ୍ରେମମୟ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ବସାଇବା ଉଚିତ । ସେହିପରି ଗୌରାଙ୍ଗ ଦେବ ନିଜେ ମାତୃ ଖାଲ ମଧ୍ୟ ଜଗାଇ ମାଧ୍ୟାତ୍ମକୁ ପ୍ରେମମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରି ନିଜ ଜୀବନକୁ ପରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୟରୀକୃତ କରି ସମଗ୍ର ବଶ୍ୱ ବାସୀଙ୍କୁ ନିଜର କୁଟୁମ୍ବ ବୋଲି ଭାବିଥାଆନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୃତ୍ୟ ତତ୍ତ୍ୱ କହିଛନ୍ତି ‘ପ୍ରତ୍ୟେକ ମା’ ହିଁ ଜଗଜନନୀ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଝିଅ ହିଁ ନିଜ ମା’ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ । ମାତୃଭାବ ହୃଦୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ କ୍ଷୁଣ୍ଣିତ ଅନୁକୃତ ଏପରିକି, ମୁଖ ଦର୍ଶନ ନକରିବା ଆହୁରି ଭଲ ।’ ଆମେ ସେହି ଏକ ପରମପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ହୋଇ ଚଳିଲେ ଆମର ସୁଖ ଅନୁପମିତା ଆନନ୍ଦିତ ହେବେ ।
ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ହେପାଟୋଲୋଜି ବିଭାଗ, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ, କଟକ

ଶୁଣିଣା ଶୁଣନ୍ତୁ ଏବଂ କର୍ମକାରୀ - ଚେନସରମର କାବନ ମଧ୍ୟରେ ଚେନାଏ ଖୁସି ମାନସିକତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥାଏ । ହେଲେ ଏହି ଖୁସିକୁ ଆପଣାରେ କରିବା କ'ଣ ଏବେ ସହଜ ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ସଂପର୍କ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଉଠିପାରେ । ଏପରି କେତେକ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମୁହଁରେ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଖୁସି ଖରସୁଥାଏ । ଏପରି କି ଚେନସର ଆସିଲେ ବି ସେଥିରେ ସେମାନେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ତାହାକୁ ଦିଆଯାଉଛି । ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏକ ପ୍ରାୟୋଗିକ କମ୍ପାନୀରେ ରାଜିନି କରୁଥିଲେ । ପ୍ରାୟୋଗିକ କମ୍ପାନୀରୁ ସେ ଯାଇଲେ ସେ ଶିକ୍ଷକ ଭିତରେ ବି ଦେବତା । ଶୁଣିଲେ ଘର ବଡ଼ ପରିବାର । ଏସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ପରିବାର ବନାନ୍ତି । ସକାଳୁ ଉଠି ଘରକାମ ପାରି ଠିକ୍ ସମୟରେ ଅର୍ପଣ କାହାରି ଯାଆନ୍ତି । ସେଠାରେ କାମ କରିବା ସମୟରେ ସତେଜ ଅଧିକ ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ସମ୍ପର୍କରେ । ପୁଣି ସକାଳରେ ଅର୍ପଣକୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟସ୍ତ ଭାବେ ଘର କାମରେ । ପ୍ରତିଦିନ ସର୍ବତ୍ର କାମ ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ କେତେକ ବ୍ୟସ୍ତତା ଭିତରେ ନିଜକୁ ହତାଶ ରଖି ନଥାନ୍ତି । ଏହାର ଅର୍ପଣ ସହକର୍ମୀ ମାନା ପରାଗିଲେ - ଆଗେ କାମ ଏବେ କାମ ସତ୍ତ୍ୱେ ଚେନାଏ ଏପରି ଖୁସିରେ ମାହୋଲ ଭିତରେ କିପରି ରଖନ୍ତି ? ମୁଁ ତ ଚେନା କରି ପାରୁନି । ମୁଁଆଡ଼େ ଚେନାଏ କେବଳ ଚେନସର ହିଁ ଚେନାଏ । ନୀତାଙ୍କ ଠାରୁ ସବୁକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ମାନାଙ୍କ ମୁଖରୁ ସତେ ଯେପରି ଏକ ବୋଧ ଉଠିଲା ଗଲା । ଖୁସିରୁ ନିଜ କାବନ ସହ ବାଣ୍ଟି ରଖିବା ତ ସହଜ ସହଜ - ଏବେ କହି ପୁଣି ସୁଦ୍ଧେ ଲାଗିଗଲେ ନିଜ କାମରେ । କେବଳ ନୀତା କିମ୍ବା ମାନା ମୁହଁରେ ଆପଣା ବି ବାଣ୍ଟିଲେ ଖୁସିରୁ ସବୁବେଳେ ଆପଣାରେ କରି ରଖିପାରିବେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଖୁସିରୁ ଭିତର କଥା ସମ୍ପର୍କରେ କାଣିବେ ନାହିଁ ? ତା' ହେଲେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଅନେକ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ନା ।

ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେଲେ....

- ◆ ଅପର୍ଣ୍ଣା ନାୟକ
- ଖୁସି କେଉଁଥିଲୁ ପାଇଛନ୍ତି : କେଉଁଥିଲୁ ଆପଣ ଅଧିକ ଖୁସି ପାଇଛନ୍ତି ? କିପରି କାମ କଲେ ଖୁସି ରହୁଛନ୍ତି ? ଏ କଥା ପ୍ରଥମେ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ଏଭଳି କୌଣସି ସ୍ତର ଖୋଜି ନ ପାଆନ୍ତି ତେବେ ଆଉ କେତେକ ଉପାୟ ରହିଛି ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଖୁସିରୁ ଲହରୀ ଖେଳାଇ ଦେଇପାରେ । ନିଜ ସାଙ୍ଗଙ୍କ ସହ ସକାରାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ନେଇ କଥା ହୁଅନ୍ତୁ । ମନ ପସନ୍ଦର ବହିଟିଏ ପାଇଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଆସିଥାଏ ।
- ଅନ୍ୟର ଖୁସି ଦେଖି ଈର୍ଷା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ : ନିଜେ ଖୁସି ରହିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ଏହାକୁ ଆପଣେଇଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣିଲେ କ୍ଷତି କ'ଣ ? କେତେକ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଖୁସିକୁ ଦେଖି ଈର୍ଷା କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଜଣେ ଖୁସି ରହିଲେ ତାହାର ସ୍ୱପ୍ନାଭାବ କାବନକାରୀ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟର ଖୁସି ଦେଖି ତାହାର କାରଣ ଖୋଜନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନରେ ତାହାକୁ ଉପଯୋଗ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।
- ଚିନ୍ତା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହନ୍ତୁ : ଅବଶ୍ୟ ଆଜିକାଲିର ବ୍ୟସ୍ତମୟ କାବନରେ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ତାହାର ସବୁବେଳେ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହେଲେ ତାହାର ଖରାପ ବଢ଼ି ଚାଲିଥାଏ । ତେଣୁ କେଉଁ କାରଣରୁ ଆପଣ ଚିନ୍ତାଗ୍ରସ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା ଜାଣନ୍ତୁ । ଯଦି ଏହାର ସାମାଧାନ କରି ପାରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁରେ ଖୁସିର ସଙ୍କେତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଏଥିପାଇଁ ସବୁବେଳେ ନକାରାତ୍ମକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖନ୍ତୁ ।
- ଗୀତ ଶୁଣନ୍ତୁ ଏବଂ ଗାଆନ୍ତୁ : ଭାରାତୀୟ ମନରେ ଖୁସିର ପଦ୍ମ ପୂଜାକଥାଏ ଗୀତ । ମନକୁ ହାଲୁକା କରିବା ଲାଗି ଗୀତ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଯେଉଁ ଗୀତ ମନରେ ଶାନ୍ତି ଆଣିବ ସେପରି ଗୀତ ହିଁ ଶୁଣନ୍ତୁ । ଯଦି ଗୀତ ଶୁଣିବାକୁ ସମୟ ପାଉ ନାହାନ୍ତି ତେବେ ଯେଉଁ ଗୀତ ମନେ ଅଛି ତାହାକୁ ମନକୁ ମନ ଗାଆନ୍ତୁ । ଦେଖିବେ ମନରେ ଖୁସି ଭଳି ମାରିବ ମନର ଭାବନାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତୁ : ମନରେ ବେବେବେକ ଏପରି ଭାବନା ଆସିଥାଏ ଯାହାକୁ ଆପଣେଇ କରି ଜଣେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସୁଳରେ ପହଂଚାଏ । ତେଣୁ ଏପରି ଭାବନାକୁ କେବଳ ମନ ଭିତରେ ସୀମିତ ରଖିଲେ କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ । ତାହାର ସଫଳ ରୂପାୟନ ପାଇଁ ମନର ଭାବନାକୁ ହାଏତରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ରଖନ୍ତୁ ।
- ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତିକୁ ମନେ ପକାନ୍ତୁ : ହଁ, ଆଉ ଏକ କିନିଷ ହେଲା ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତି । ଏହା ଭିତରେ ଖୁସି ନିହିତ ଥାଏ । ତେଣୁ ଅବସାଦଗ୍ରସ୍ତ ମନକୁ ଖୁସି କରିବା ଲାଗି କାବନର ପୁରୁଣା ପୃଷ୍ଠାକୁ ଲେଉଟାନ୍ତୁ । ସେତେବେଳେ ନିଜର ଯୋଜନା ସମ୍ପର୍କରେ ମନେ ପକାନ୍ତୁ । ସେଠାରେ ବି ଅନେକ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ସ୍ତର ପାଇପାରିବେ ।
- ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ : ବେଳେବେଳେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସାମା ଭଲ୍ଲନ୍ଦନ କରିଥାଏ । ସେକଥାକୁ ମନେ ପକାଇଲେ ମନରେ ଦୁଃଖ ତ ଆସିବ ସ୍ୱାଭାବିକ କଥା । ହେଲେ ବଜେଟ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ କଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଆପଣ ବି ଖୁସିରେ ରହିପାରିବେ ।
- ‘ଯଜାତି ନିବାସ’ ସେକ୍ଟର-୧୦, ସିଡିଏ, କଟକ

